
CONTACT

**MEDEDELINGENBLAD VAN DE VERENIGDE
DOOPSGEZINDE GEMEENTE BARSINGERHORN/ZIJPE
NOORD-ZIJPE ZUID-WIERINGERMEER/MEDEMBLIK**

Adressen

Predikant   Ds. Jelle Waringa
Tel. 06-252 90 372
email: jelle@waringa.frl

Voorz. Secr.
Kerkenraad   W. Hofman
Korfwaterweg 6 1755 LB Petten
06 17 33 89 44

Boekhouder   A. Dijkstra
Schoener 3 1771 EA Wieringerwerf
0227-501050

Rabobank Schagen   NL 92 RABO 030 56 01 458
Gironummer   NL 43 INGB 0000403833

Zusterkring   zr. R. Blokker Swaag

Vermaning te Schagen
Cornelis Bokstraat 1
1741 GT Schagen

Vermaning te Medemblik
Tuinstraat 7
1671 AH Medemblik

Internet: <http://www.dgschageneo.doopsgezind.nl>

Email: info@dgschageneo.doopsgezind.nl

Inleveren kopij:

De kopij voor het aug/sept nummer van Contact inleveren
vóór 15 juli 2020.

Indien mogelijk digitaal per email naar
kaan.ontwerp@12move.nl

Als dit bij U niet tot de mogelijkheden behoort graag
duidelijk geschreven, sturen naar:

br. K.J. Kaan
Witte Paal 74
1742 NV Schagen
0224-218 244

Voorwoord

Het is lente en het wordt zomer.

Hoe de zomer eruit gaat zien, we wachten het af .

Ik hoop, dat we er extra van gaan genieten, nu we zo aan huis zijn gekluisterd.

De tuinen bloeien in volle pracht. Soms kun je elkaar een elleboogje geven ,ook heel apart. En dan zwaaien naar voorbijgangers, die langs het raam lopen.

Ja we geven elkaar , ook op afstand meer aandacht.

Wat is het heerlijk om weer naar de kapper te kunnen en mogen. Tenminste mijn "grijze manen" zijn behoorlijk lang geworden. Nog net geen strikjes, maar wel schuifspeldjes, ha, ha. Het is geen gezicht ,maar ja!!!!!!

Als we gaan fietsen, geen terrasje met een kopje koffie of een ijsje onderweg. Nee een flesje water , een thermoskan koffie en een snelle Jelle mee. Dan maar zoeken om een bankje.

Heeft ook weer wat.

Maar voor degenen in een verzorgingshuis of wanneer je op de een of andere manier de deur totaal niet uit kunt, duurt de dag wel lang. Geen bezoek, dat is het ergste.

Toch hoop ik dat u deze tijd ook positief probeert door te komen. Al valt dat beslist niet altijd mee.

Toen onze voorzitter in het vorige Contact schreef over het coronavirus, had niemand deze wereldwijde alles omvattende pandemie kunnen voorzien

Het is alle dagen in de media. Gelukkig zit er aan de t.v. een aan /uit knop. Soms zou je bang worden van al die berichten. Gelukkig zijn er ook de positieve kanten.

Al kunnen we elkaar nu niet regelmatig ontmoeten, gelukkig is er de brief van Jelle , onze dominee, met een mooie preek. We kunnen deze lezen of op de computer volgen. Wat een techniek. Het zijn woorden van bemoediging. We kunnen allemaal naar elkaar omzien, in gebed . een kaartje of wat ook maar. En dan niet te vergeten, die vrolijke tulpengroet van de gemeente. Allemaal blijde mensen.

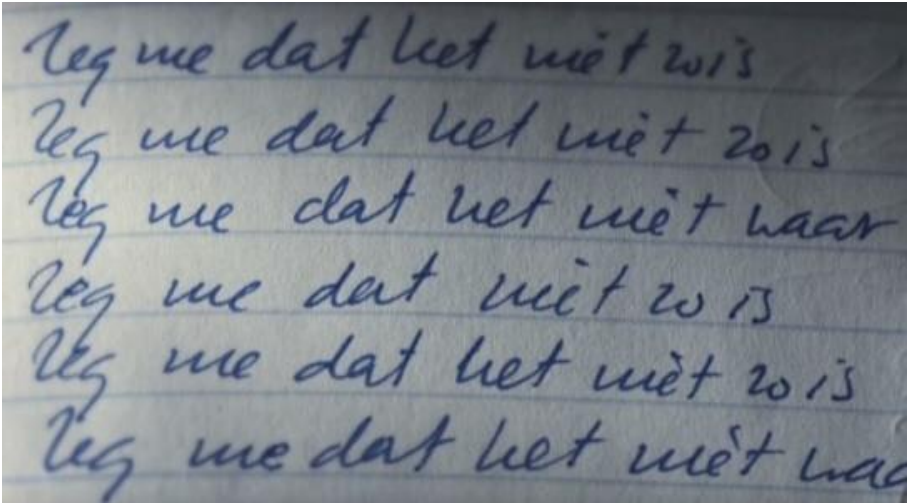
Zo blijven we met elkaar verbonden in geloof, in hoop en vertrouwen.

Zondagmorgen 10 mei luisterden we, heel toevallig ,naar 4 korte kerkdiensten uit verschillende geloofsgemeenschappen. En allemaal spraken ze over de Liefde en over het Licht van God. In deze tijd is liefde ook een oefening in de liefde. Immers we zijn zo gebonden aan ons huis, zitten op elkaars lip en dat geeft de nodige spanning. Maar dan is er toch de liefde ,die om de hoek komt kijken en ons weer vreugde geeft. Wat hebben we deze aprilmaand kunnen genieten van de natuur, die ons zo rijkelijk werd toe bedeed. We zien veel meer wat er groeit en bloeit. De zon die elke dag zo vol uit aan de stralend blauwe hemelstaat. Zonder vliegtuigstreden. Maar we hebben ook 75 jaar bevrijding zo ingetogen moeten vieren. Maar het kwam heel diep binnen. Alleen het klokgelui en de Lastpost. Veel is er onwerkelijk en geeft impact op ons sociale leven. Ik hoop dat we elkaar over enige tijd weer in de Vermaningen kunnen ontmoeten.

Ik wens jullie allemaal veel sterkte. Laten we , ondanks alle corona perikelen genieten van al het goede wat ons gegeven wordt.

Veel warmte en liefde voor jullie allemaal. Tiny

Vervlogen dromen?

Frank Boeijen

Wat een rare situatie.

Na de Kerst zijn we ongemerkt een onwerkelijke Veertigdagentijd ingegaan en ging Pasen voorbij zonder dat we elkaar zagen. En nu is het Hemelvaart en gaan we op weg naar Pinksteren. Allemaal dagen die in de kerk normaal gesproken gevierd worden en die nu bijna onopgemerkt voorbij denderen.

In de afgelopen maanden merkte ik bij mezelf dat ik regelmatig naar de kerk keek met de ogen van een buitenstaander. Letterlijk was dat ook zo; de deuren van de kerk waren en zijn immers dicht en ik stond en sta dus ook buiten. Maar vooral doel ik op een manier van kijken naar alles wat er in de kerk *normaal* gevonden wordt en wat voor al die mensen die niet gewoon zijn om naar de kerk te gaan misschien wel veel minder normaal is.

Die manier van kijken helpt mij om na te denken over een manier van kerk-zijn waardoor ook mensen die afgehaakt hebben, of nooit iets met de kerk opgehad hebben, geraakt kunnen worden door oude verhalen en Bijbelse vergezichten. Hemelvaart bijvoorbeeld. Wie van uw kinderen of burens of nichtjes weet nog waar dat ook alweer over ging? En gaat het dan om het kunnen reproduceren van de tekst in Handelingen 1, of zou er ook een spoor te vinden zijn voor ons leven hier in Nederland, nu in deze Corona-tijd?

In oktober lazen we met de Bijbelkring die tekst uit Handelingen.

We probeerden ons voor te stellen hoe zou zijn geweest voor Jezus' vrienden om hem daadwerkelijk los te laten. En tegelijk spraken we erover hoe het is om zelf mensen los te moeten laten, verloren aan de dood of aan de liefde of aan....

Wat zou u zeggen wanneer u in de schoenen had gestaan van een van Jezus' vrienden? Ik dacht aan zoiets als dit:

Zeg me dat het niet zo is. Ik wil het niet geloven. Ik kan het niet geloven! De man die ons nieuwe hoop gaf is vermoord, uit de weg geruimd. En de droom afgelopen. Toch?

Lucas heeft gehoord over de diepe indruk die Jezus op mensen gemaakt heeft. Hij schrijft erover - voor iedereen die over die God van Israël gehoord heeft en die hoopt op die God. Het eerste deel van zijn boek schreef hij over het leven van Jezus op aarde en deel 2 gaat over de tijd die daarna voor de leerlingen lag. Dit tweede deel van de omnibus heeft de titel "Handelingen der Apostelen" gekregen en gaat over Jezus' nalatenschap; voor wie is die eigenlijk bestemd?

Lucas moet er wel over schrijven. Die Jezus, die praatte niet alleen maar wat, maar die deed ook wat hij zei. Sommigen zeiden: wat God zei. De joden zeiden dat al heel lang, maar lang niet iedereen was meer joods. Er woonden families in Griekenland, in Egypte, in Rome. Ooit misschien wel joods geweest, maar al lang niet meer praktiserend. Dat was voor Lucas ook zo, maar de historie en traditie van dat joodse volk...die wilde hij niet aan de weg zetten, die was belangrijk. Dat was de oorsprong van het verhaal van die baanbrekende en hoopgevende Jezus!

Zeg met dat het niet zo is! Jezus had toch beloofd om het Koninkrijk in ere te herstellen?

Lucas kan zich de hoop van de leerlingen best voorstellen: Jezus zou toch koning worden en de Romeinen verjagen?

Terugkijkend leken die leerlingen misschien wel wat naïef; zou Jezus niet iets anders bedoeld hebben met dat koninkrijk?

Het Koninkrijk waar profeten al honderden jaren naar verwezen, zou een wereld naar Gods hart zijn. Dat Koninkrijk is het beeld van een veranderde wereld, een samenleving waarin de kleinen net zo goed meedoen als de groten, waarin rechtvaardigheid niet ondergeschikt is aan winst en waar nieuwkomers gelijkwaardig zijn aan oudgedienden. En de realisatie van dat koninkrijk is niet een kwestie van hocus-pocus. Het is een groeipad, waarvoor veranderingen in mensen nodig zijn. Wijsheid moet immers groeien, moet zich ontwikkelen.

Lucas gaat schrijven. Jezus zijn woorden klinken nog na in oren van de mensen die hem meegemaakt hebben. Het is alsof ze hem nog kunnen voelen, ruiken, horen.

Hij is er nog, alsof hij gewoon bij ze aan tafel zit. Ze moeten hem los gaan laten, maar houden hem nog even bij zich. Ze bereiden zich voor op de tijd die ze echt zonder hem verder moeten.

Het baanbrekende van Jezus was, dat hij iedereen in de samenleving aankeek: van schoonmaakster tot directeur, van peuter tot de oudste bewoner van het verpleeghuis, van kraker tot vastgoedhandelaar. Van boven naar beneden. En nu staat er iets te gebeuren: ook van links naar rechts. Ook naar de buurlanden, naar de niet-joden. Volstrekt nieuw! Naar niet-besnedenen en mensen die zich niet aan de joodse reinheidswetten hielden.

Een beweging naar buiten toe.

Jezus ging.

Het moet vertrekken en zij moesten hem wel laten gaan, om hun hoofd vrij te kunnen maken voor de klus die er voor hen stond. Waar Jezus was, daar konden ze zich geen voorstelling van maken. Die plek was in nevelen gehuld. Daar konden ze niet bij. Terwijl ze daarover stonden te peinzen, beseften ze dat ze niet konden blijven hangen in hun heimwee naar hun vriend en leraar. Het besef was moeilijk, maar noodzakelijk: wij zijn nu aan de beurt. Wij moeten zijn gedachtengoed levend houden. Wij moeten hem levend houden.

En zo denk ik vandaag na over voeding. Wanneer iemand je gevoed heeft, kun je niet meer ont-voed raken. Wanneer je met nieuwe ideeën in aanraking bent gekomen, of met een nieuwe liefde of een goede buurvrouw of een creatieve collega, dan kun je de voeding die je van hem of haar ontvangen hebt niet meer ongedaan maken.

Die neem je met je mee om er vervolgens anderen weer mee te voeden. Aanvankelijk heerst er de heimwee naar eerder, hoe het was en de drang naar restauratie van een eerdere periode....totdat het besef groeit dat er een weg voor je ligt. In de tekst van Handelingen 1 staat te lezen, dat de apostelen nog naar de hemel staat te kijken wanneer er twee mannen in witte gewaden naast hen stonden met de vraag: 'Galileeërs, wat staan jullie naar de hemel te kijken?'. Alsof ze bedoelden: hou nou eens op te staren, vol verlangen naar wat was, maar kijk vooruit naar de taak die er op jullie ligt te wachten. De taak om dat wat je van Jezus ontvangen hebt uit te dragen in daad en woord. Op diezelfde manier probeer ik nu ook, twee weken voor Pinksteren, te kijken naar ons gemeente. Gewoon weer terug naar normaal? Straks zo snel mogelijk Corona vergeten en weer doen zoals we altijd deden? Ik weet niet zeker of dat mij wel gaat lukken. Er is iets veranderd, zo voel ik. Er ligt een taak te wachten. Welke, dat is nog niet scherp, maar het heeft denk ik te maken met een heroriëntatie op de dingen die we altijd deden. Hoe kunnen wij, gesterkt door deze crisis, meer gericht zijn op de buitenkant van onze Vermaning dan op de veiligheid van de binnenkant? Ik merk dat dat me blijvend bezighoudt.

Ik wens u alle goeds toe,

Hartelijke groet van Jelle Waringa

Boek 2020

We schrijven al weer 4 mei, een bijzondere dag, een dag van herdenken, verhalen ophalen en stil worden. Deze 4 mei is extra speciaal, Corona tijd, veel mensen aan huis gekluisterd. Afhankelijk van een telefoon, FaceTime, Zoom of een kaartje. Juist nu is omzien naar elkaar zo belangrijk, laten zien dat we als Gemeente aan u denken.

Albert en Tiny hebben een auto vol tulpen, de indeling is gemaakt en zo gaan Jelle, Ina, Albert, Tiny, Wil en Els op pad. We ontvangen leuke reacties; nou meid ben je nou helemaal hier naar toe komen rijden?

Waar staat je auto, alles is hier opgebroken, tja even een stukje lopen, maar dan krijg je wel een blij gezicht te zien, wat lief dat jullie aan mij denken en de mooiste is wel; hallo Wil en Els, willen jullie even het wonder aanschouwen? Het is alsof ik in een sprookje loop, het bovenraam gaat open en daar staat ze stralend, Erica van Harlingen, de schone slaapster! Ook zij zijn blij met de tulpen en de brief. Ook vooral de groeten doen aan alle lieve zusters en broeders, de hartelijke groeten van Erica en Ton.

Wat doet dit met ons? Wil en ik zijn er een beetje stil van maar ook hebben we een goed gevoel bij deze actie, even iets extra's! Dankbaar dat we dit in gezondheid kunnen en mogen doen. Kleine lichtpuntjes in een onzekere tijd.

's Avonds kijken we naar de dodenherdenking op de Dam, anders in deze Corona tijd! Heel diep komt de herdenking binnen, is het het lege plein, de stilte, de intensiteit? Het gedicht van Eva(16)? Over vrijheid, vrijheid, vrij zijn al 75 jaar? De toespraak van de koning, heel puur, eerlijk en oprecht. Zijn we dit ons meer bewust in deze tijd van beperkingen? Hoe het is om 5 jaar lang in oorlog te moeten leven? Deze herdenking raakt me en dat wil ik wel met u delen. Je verbonden weten met zoveel mensen, die allemaal net als jij herdenken. Het raakt me en daarom volgt hier het gedicht van Eva:

Vrijheid:

De oude man verstopte joden op zijn zolder

drukte illegale kranten, en hielp Engels piloten.

Hij loog voor het leven, hij loog voor de vrijheid.

De vrouw in de kelder liet wanneer de vliegtuigen

overvlogen bange mannen, vrouwen en kinderen

schuilen voor de bommen.

Zij stond voor het leven zij stond voor de vrijheid.

De jongen net achttien opgeroepen om te vechten aan het

front nam afscheid van zijn moeder,

en zou haar nooit meer zien.

Hij vocht voor zijn leven hij vocht voor zijn vrijheid.

Deze helden gewone mensen zoals jij en ik

kozen ervoor te vechten voor de vrijheid

als een van deze helden hier niet voor had gekozen

was mijn opa dan geboren?

had ik dan geleefd?

Herdenken is en blijft belangrijk. Er is gevochten voor onze vrijheid, dat mogen we niet vergeten. Geef het door, altijd weer. 4 mei 2020 zullen we niet snel vergeten, we beleven nu allemaal samen iets wat we hopelijk nooit meer meemaken. Daarom is het belangrijk de verbondenheid vast te houden en uit te kijken naar de dag dat we elkaar weer in de kerk kunnen begroeten. En tot die tijd wens ik u allen;
Vrede voor jou, vrede voor jou, vrede voor jou,
Vrede voor jou, vrede voor jou, vrede voor jou.

Els Hofman-Baardse

Boek 2020

Zegen voor onderweg.

Dat de zon je pad mag verlichten
Dat vergezichten je blik mogen verruimen
Dat de horizon vergroot wordt
Door de ontmoeting met anderen.

Dat je je zorgen achterlaat
Dat je de wind in je rug mag hebben.
Dat de kracht van de Eeuwige
Met je mee gaat op je weg.

Dat je mag vinden wat je zoekt.
Dat je deelt wat je hoopt.
Dat het geluk je pad zal kruisen
En dat je het ziet en oppakt.

Van Doopsgezinde gemeente Aalsmeer ontvingen we een groet, die we u niet willen onthouden.

Aalsmeer, april 2020

Beste zustergemeente, zusters en broeders,

In deze tijd waarin contacten moeilijk zijn en we veel thuis zitten, willen we een groet naar jullie sturen zoals de apostel Paulus dat al in zijn brieven deed - soms over enorme afstanden heen. We schrijven jullie deze brief als teken van verbondenheid in geloof, hoop en liefde door Jezus Christus, onze broeder en meester. We voelen ons in gedachten en in gebed met jullie verbonden en wensen jullie veel moed, vertrouwen en kracht - juist in deze moeilijke tijd nu de corona-pandemie nog boven op de zorgen en angsten komt die er al in onze wereld waren.

De inspirerende en uitdagende woorden die Jezus gesproken heeft over Gods nieuwe wereld onder ons, de moedige en vernieuwende dingen die hij gedaan heeft en de ontmoetingen met vrienden en tegenstanders raken ons nog steeds. Ze zijn tekens van Gods grenzeloze en barmhartige liefde.

Met de woorden van de apostel Paulus uit Romeinen 8:35 en 38-39 groeten we jullie:

"Wat zal ons scheiden van de liefde van Christus? -

Tegenspoed, ellende of vervolging,

honger of armoede, gevaar of het zwaard?

Ik ben ervan overtuigd dat dood noch leven, engelen noch machten noch krachten, heden noch toekomst,

hoogte noch diepte, of wat er ook maar in de schepping is, ons zal kunnen scheiden van de liefde van God, die hij ons gegeven heeft in Christus

Jezus, onze Heer."

Hartelijke groet van de zusters en broeders uit de
Doopsgezinde Gemeente Aalsmeer, namens de kerkenraad de
geestelijk werkers

Marlies van Leeuwen-Visser Willy Karssing-van Leeuwen Kees van Oudenallen Jan Joore	Ellen van Houten-Oranje Franka Riesmeijer Paul F. Thimm
--	---

Doopsgezinde Gemeente Aalsmeer - Zijdstraat 55 -
1431 EB Aalsmeer

Tel. 0297 - 32 65 27 - www.dgaalsmeer.nl, info@dgaalsmeer.nl

Boek 2020

Niet klagen maar dragen,
en vragen om kracht
Geen zorgen om morgen,
bij het vallen der nacht
Niet beven voor het leven,
gegeven door God
Maar het heden besteden,
naar plicht en gebod.

Bron: NHD

Groet, Ina.